

MARCSÁK GERGELY

Karácsonyi vásár

*Késő ős volt a Vörösmarty téren,
áradt a forralt bor fahéjillata,
standok, boltok közt az adventi fényben
ránk talált egy szürkés bankautomata.*

*Néztük, hogy dől a Váci utca népe
akcióval vonzó nagy plázákon át,
amíg PIN-kódom beírtam a gépbe,
és kezembe kaptam némi valutát.*

*Az otthoniaknak szuveníreket
akartunk vinni a Vörösmartyról,
nekünk pedig színes gyertya kellett,
meg fenyőfa alakú polisztírol,*

*a vásár pedig drága. Külföldiek
zsebéhez mérték ma itt az árakat.
A kofa hellót köszönt vevőinek,
s lüktetett tarka turistaáradat.*

*Elindultunk hát – két csellengő alak –
nézni, mit kínálnak a kézművesek,
a tér közepén magamhoz vontalak,
majd kalauzunk, a sodródó tömeg*

*vitt, és a legszebb portékát keresve
soká bolyongtunk a téren te meg én.
A Gerbaud-házból kilépett az este
(alkonyi cukormáz csurgott tetején),*

*mire táskába gyűlt a sok ajándék,
csokoládé, hógömb és zenedoboz.
Ha gyorsan a megállóhoz érünk, még
eljuthatunk busszal a Nyugatihoz.*

*Csókot adtál s a föld remegni kezdett.
Máig sem tudok pontos választ adni:
ilyennek érezhettük a szerelmet,
vagy csak befutott a kisérdalatti?*

*Az izzóktól ékes platánfák alatt
Őrzi e rejtélyt a Vörösmarty tér.
A titkos rezgés máig is ott maradt,
s rendre felbukkan, ha két száj összeér.*